

Concours Kamishibaï plurilingue 2018-2019

Un monde de rêve

(13 ans)

ELPHYN

21Th (shaanti

MEPEMENOZ

Roz Poz

Εξώφυλλο

Θα σας διηγηθούμε την ιστορία της οκτάχρονης Ντούνια από τη Συρία.

Η Ντούνια μαζί με τη μητέρα της περίμεναν στην αποβάθρα τις βάρκες που θα τις πάνε στη νότια Κρήτη. Κατά την αναμονή, η μικρή Ντούνια θυμάται όλη της την πορεία από την Συρία μέχρι εκεί. Ένα δάκρυ κύλησε στο μάγουλό της καθώς η βάρκα έφτασε στην αποβάθρα. Επιβιβάζονται στο μικρό βαρκάκι της σωτηρίας τους και η Ντούνια κάθεται στην αγκαλιά της δί ('um)της.

Ο ήρεμος παφλασμός των κυμάτων, το απαλό αεράκι που χάιδευε το δακρυσμένο μάγουλό της, την αποκοίμησε. Πλέοντας μέσα στα πιο βαθιά όνειρά της, είδε τον εαυτό της, ν' ανεβαίνει σ' ένα αερόστατο και με ένα μαρκαδοράκι να γράφει την πιο χαρούμενη λέξη της καρδιάς της: ειρήνη... και είπε μελαγχολικά με ένα χαμόγελο αισιοδοξίας ζωγραφισμένο στο πρόσωπό της "Θα ταξιδέψω σε όλο τον κόσμο για να δώσω και να πάρω انا احبك (iinaa ahbk). Θα κάνω φίλους αληθινούς για να ξεφύγω από αυτή τη σκληρή πραγματικότητα που όρισε η μοίρα μου!"

N: صباح الخير (sabah alkhyr) Ποιος είσαι; Πού βρίσκομαι;

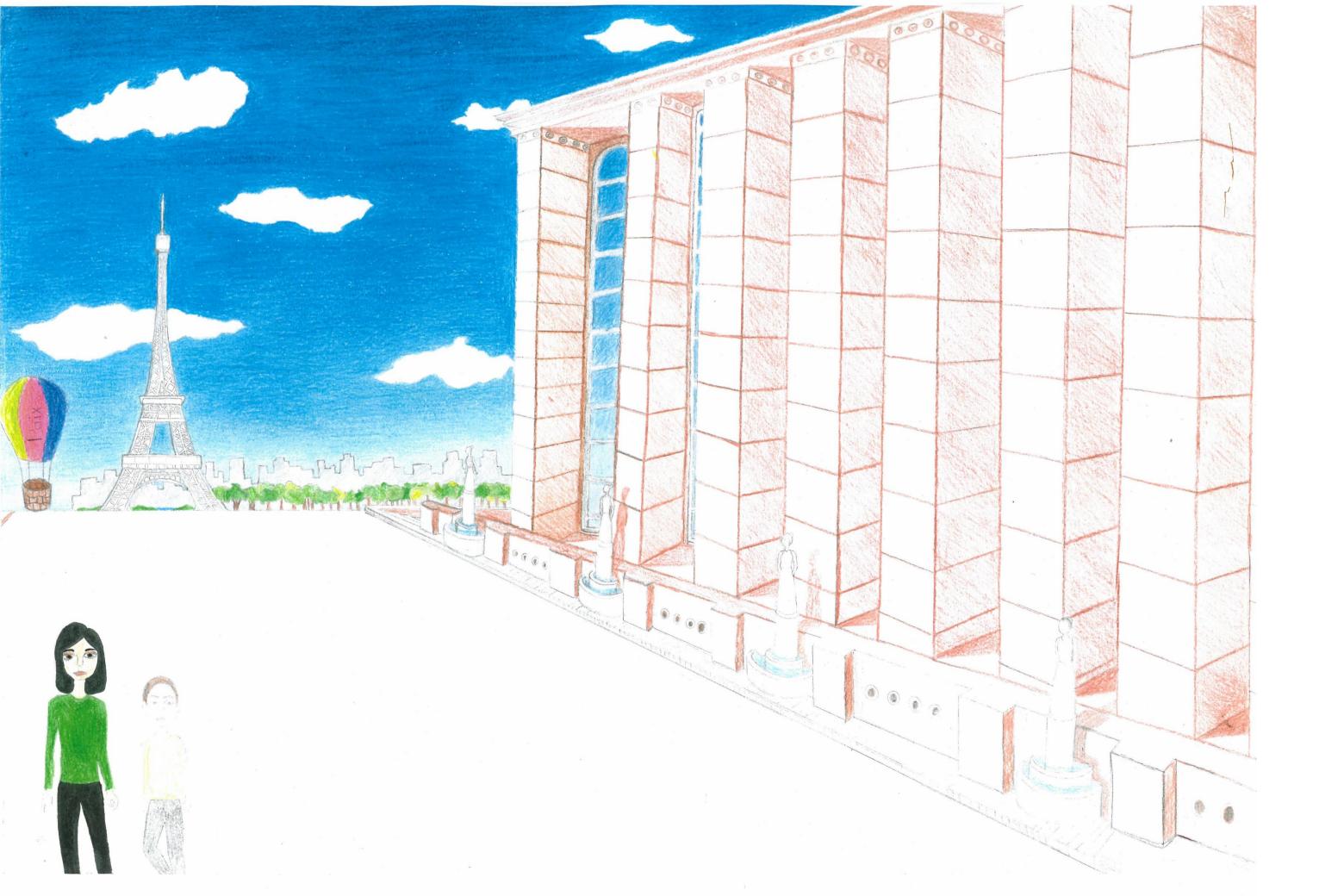
M: सुप्रभात (suprabhaat) Είμαι ο Prabodhan. Βρίσκεσαι στην Ινδία και πιο συγκεκριμένα, στα χωράφια του εργοστασίου τσαγιού. Εσύ, ποια είσαι;

Ν: Είμαι η Ντούνια. Φαίνεται πολύ φρικτά εδώ.

Μ: Δεν είναι τόσο χάλια. Αλλά θα προτιμούσα να φύγω και να βρω την ελευθερία μου.

- رحبا- (marhabaan) Είμαι η Ντούνια από τη Συρία. Εσύ ποιος είσαι;
- Bună dimineața. Είμαι ο Βλαντιμίρ από τη Ρουμανία!
- Πω, πω, τι μεγάλο κάστρο! Ποιος το έχει;
- Είναι ενός παλιού άρχοντα, τόσο σκληρού που τον ονόμασαν "Κόμη Δράκουλα" γιατί στραγγάλιζε τους ανθρώπους.
- Αχ, σταμάτα! Δε μπορώ ν' ακούω για πονεμένους ανθρώπους. Εμένα στη χώρα μου γίνεται πόλεμος και αναγκαστήκαμε να φύγουμε. Τώρα πάμε στην Ελλάδα. Είδες, όπως ο "κόμης Δράκουλας" στερούσε τα δικαιώματα των ανθρώπων έτσι και σε εμάς στέρησαν τα δικαιώματά μας, την ελευθερία μας.

Συνεχίζοντας το ταξίδι της η Ντούνια πετούσε πάνω από το Παρίσι, θαύμαζε τον πανέμορφο πύργο του Άιφελ, τον μαγευτικό Σηκουάνα, τις υπέροχες πλατείες με τα γεμάτα κόσμο καφέ.

Οταν έφτασε κοντά στον Πύργο του Άιφελ έκπληκτη αντίκρισε ένα μικρό αγόρι,ταλαιπωρημένο και φτωχό που ζούσε παράνομα στους δρόμους. Η Ντούνια το ρώτησε : "في (suq) Μα σου αρέσει η ζωή σου?" και το αγοράκι απάντησε : "Salut! Είμαι ο Dominique και είμαι ορφανό"

Στην Αγγλία, σε μια πλούσια γειτονιά του Λονδίνου συνάντησε ένα κοριτσάκι που το λέγανε Amelia.

N: الا (madha tafiel) ماذا تفعل؟

A: Fine!

Συζήτησαν λίγη ώρα και το κορίτσι της είπε πως οι γονείς της ήταν πλούσιοι και δεν ασχολούνταν μαζί της. Της είπε πως ευχόταν να της έδιναν λίγη σημασία και πως δεν την ένοιαζαν τα λεφτά. Η Ντούνια συλλογίστηκε ότι μάλλον υπήρχαν προβλήματα που δεν είχε σκεφτεί ποτέ μέχρι τότε.

N:مرحبا (marhabaan) Πώς λέγεται αυτό το παιχνίδι ;

Κ: Hola Αυτό το παιχνίδι λέγεται ποδόσφαιρο. Θέλεις να παίξεις;

Ν: Ναι! Με λένε Ντούνια. Εσένα;

Κ: Εμένα με λένε Κάρμεν.

Ν: Ποια είναι αυτή η κυρία;

Κ: Ααα. Αυτή είναι η μαμά μου.

Ν: Και γιατί μας ακολουθεί;

Κ: Γιατί φοβάται ότι μπορεί όσο παίζουμε κάποιος να μας επιτεθεί.

Η Ντούνια όσο κοιμόταν στον ώμο της μαμάς της η βάρκα έφτασε στο λιμάνι. Η μαμά της άρχισε να τη σκουντάει για να ξυπνήσει.

Μ: Αγάπη μου ξύπνα, φτάσαμε.

Ν: Πού ειμαστε;

Μ: Στο λιμάνι. Έλα, πρέπει να κατέβουμε.

Ν: Εντάξει.

Πήραν τις τσάντες με τα λίγα πράγματα που είχαν και κατέβηκαν από τη βάρκα.

Μαμά και κόρη ξεκίνησαν τη διαδρομή τους για το λιμάνι. Η Ντούνια άρχισε να θυμάται το "الم

("hlam). Όλα γύρω της έγιναν ασπρόμαυρα και μόνο οι σκέψεις της ήταν πολύχρωμες...